

talte, at Venstres Medlemmer i Underudvalget ikke havde forpligtet sig til at gaa til Partiet og anbefale det Forslag, som forelaa, saa er det mig ubegribeligt, at det ærede Medlem kan sige noget saadant. Jeg ved vel, at man ikke bør referere Udtalelser fra Udvalg og Underudvalg, men overfor en Fremstilling som denne, som jeg tør sige, heller ikke det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vil bekræfte, vil jeg sige, at jeg positivt i Underudvalget spurgte, om man vilde forelægge Forslaget for Partiet, eller man vilde anbefale det, og hertil svarede Landstingsmand Stensballe: De ved jo godt, at jeg ikke er illoyal — og dertil sagde jeg: Ja, det ved jeg godt, Landstingsmand Stensballe. Og jeg kan sige, at paa det Tidspunkt troede jeg heller ikke, at det ærede Medlem Hr. Slebsager var det.

Det ærede Medlem Hr. Slebsager fik jo ikke helt vendt, men jeg vil dog sige, at naar det ærede Medlem fra første Behandling, hvor han erklærede Forslaget for overflødig, nu er naaet dertil, at Partiet ikke vil stemme imod det, saa kan det ærede Medlem jo se tilbage paa en smuk Udvikling, og jeg vilde gerne have anerkendt det som Udtryk for et ydmygt Sind hos det ærede Medlem, hvis det ikke var saaledes, at jeg vidste, at Udviklingen er sket nødtvungen.

Formanden: Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem ikke vilde betegne et Medlems Stilling i Udvalget som illoyal. I øvrigt anmoder jeg ærede Medlemmer om ikke at drage Udvalgsforhandlingerne med ind i Debatten her.

Slebsager: Jeg skal fatte mig meget kort. Til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard skal jeg sige, at hvad det ydmyge Sind angaar, har jeg ikke tænkt mig, at vi skulde have en Diskussion om Ydmyghed eller Ikke-Ydmyghed, men ellers kan jeg selvfølgelig anerkende, at det ærede Medlem Hr. Dahlgaard er en i sjælden Grad ydmygt Mand — det er noget, vi sikkert forstaar alle sammen, og det er der kun Grund til at anerkende. I øvrigt vil jeg sige med Hensyn til, hvad jeg har udtalt vedrørende Udvalgsforhandlingerne og med Hensyn til min Optræden under disse og i denne Sal, at jeg tror, Udvalgsmedlemmerne vil erkende, at min Optræden har været fuldstændig loyal: jeg har kun udvist fuld Loyalitet i alle Forhold.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Laanene, som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard nu drog frem, er Forholdet jo det, hvad jo

ogsaa Udvalgsbetænkningen viser, at hvis Regeringspartierne havde vist sig imodkommende overfor vort Standpunkt med Hensyn til direkte Tilskud til Arbejdsløsheden, idet vi var imod Lovforslagets Bestemmelser herom, saa ved man jo, at vi vilde have været villige til at fremkomme med Ændringsforslag vedrørende Laanespørgsmaalet. Og jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa en meget væsentlig Forskel mellem det Laan, her er Tale om, og det Laan, som Regeringen foreslog; efter Regeringens Forslag skulde Laanene udbydes i offentlig Tegning, men her er Forholdet det, at det er Arbejdsløshedsfondens Midler, som tegner Laanet, saaledes at ogsaa det Laanespørgsmaal, i alle Tilfælde foreløbig, drages ind under Arbejdsløshedsfondens Omraade. Andet skal jeg ikke sige til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard.

Jeg skal til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller blot sige, at naar han fremstiller Forholdet saaledes, at vi Udvalgsmedlemmer gik til vore Partier angaaende et bestemt Punkt og derefter skulde møde enten med et Ja eller med et Nej, saa er det jo rigtigt. Og vi for vort Vedkommende forelagde det paa denne Maade og mødte igen i Udvalget med et Nej; men saa føjede vi til, at det var et Nej, som kunde blive til et Ja, hvis dette Ændringsforslag kunde tages op til Drøftelse og gennemføres. Det er fuldstændig rigtigt, at det var paa et sent Tidspunkt; men paa den anden Side er Forholdene saaledes i et Udvalg, at naar der fra et Flertals Side er Villighed til at gaa ind i en Drøftelse af et Spørgsmaal, som indbringes, saa kan man altid faa Tid til at tage det op — og det vilde man ogsaa kunne have gjort i dette Tilfælde, men det blev ikke taget op.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Slebsager siger altsaa nu, at det er rigtigt, at man kom med et Svar, som var et Nej, og at dette Svar kunde formes om til et Ja. Derom er vi ikke uenige. Men den Betingelse, som det ærede Medlem sammen med Landstingsmand Stensballe stillede, blev straks afvist. Derom tror jeg heller ikke, det ærede Medlem og jeg er uenige. Den blev ikke afvist af os, men den blev straks afvist af den højtærede Minister og af Socialdemokratiet — jeg tør end ikke sige, om det radikale Venstre udtalte sig om den —, den blev straks afvist som i Realiteten indiskutabel. Og det er, fordi denne Afvisning fandt Sted paa denne Maade af Ministeren og af Regeringspartiet, at jeg har sagt, at det ikke er helt rigtigt.